

Radosław Więckowski

NASTĘPSTWO **CZASÓW I MOWA** **ZALEŻNA**

oryginalną metodą

Radosław Więckowski

NASTĘPSTWO
CZASÓW I MOWA
ZALEŻNA

oryginalną metodą

Autor: Radosław Więckowski
Projekt okładki: Dominika Glugla

© Copyright by Wydawnictwo DIF
Radosław Więckowski
Osielsko 2021

Wydanie 2
ISBN 978-83-961593-9-7

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Żadna część tej publikacji nie może być kopiowana ani odtwarzana w jakiegokolwiek formie i przy użyciu jakichkolwiek środków bez pisemnej zgody Wydawcy.

Wydawnictwo DIF

Radosław Więckowski
ul. Wierzbowa 7
86-031 Osielsko

Zamówienia książek w wersji papierowej: **4ad@gazeta.pl**

Zapraszam na konsultacje językowe online: MS Teams, Skype

Spis treści

Wstęp	5
1. Nastęstwo czasów. Czasy w zdaniach pobocznych.....	6
2. Zestawienie wszystkich czasów	10
3. Nastęstwo czasów w zdaniach czasowych.....	57
4. Okresy warunkowe a nastęstwo czasów.....	60
5. Wyjątki od reguły nastęstwa czasów	61
6. Zamiana okoliczników w nastęstwie czasów.....	64
7. Wzory zdań w mowie zależnej.....	67

Wstęp

Niniejsza publikacja jest najobszerniejszą i najpełniejszą na rynku wydawniczym prezentacją następstwa czasów. Stosowanie reguł o następstwie czasów stanowi dla Polaka jedną z największych trudności do pokonania. Jak w innych wypadkach, tak i tutaj, trudność ta wynika z tego, że w obu językach – angielskim i polskim – obowiązują te same zasady, a niekiedy odmienne:

1. He **has decided** that he **will write** it.

On ostatnio zdecydował, że to napisze.

2. He **decided** that he **would write** that.

On wtedy zdecydował, że to napisze.

3. He **decided** today that he **will/would write** that.

On dziś zdecydował, że to napisze. (*relacjonowanie wypowiedzi w tym samym dniu*)

Najlepszym sposobem pokazania różnic znaczeniowych jest zestawienie czasów w ćwiczeniach kontrastujących. Mając to na uwadze obrałem metodę transferencji gramatycznej, tj. osadzania znaczeń języka źródłowego (język polski) w tekście języka docelowego (język angielski), przeprowadzając porównania między dwoma językami i uwydatniając każdą istniejącą różnicę. Praca niniejsza adresowana jest do tych osób, które mogą pochwalić się znajomością języka angielskiego w zakresie rozmaitych podręczników, jednak pragną rozszerzyć swoje wiadomości i dojść z czasem do gruntownego opanowania tego języka. Osoby te znajdą tutaj rozmaite przykłady zdań, których podręczniki uprzednio przerobione nie mogły - chociażby ze względu na szczupły zakres - wyczerpująco przedstawić. Właśnie mnogość ciekawych przykładów jest głównym wyróżnikiem niniejszej pracy. Cel jaki przyświeca tej pracy to cel praktyczny: z im większą ilością przykładów zdań mamy do czynienia, tym większa szansa, że nabierzemy wyczucia językowego.

Radosław Więckowski
4ad@gazeta.pl

1. Nastęstwo czasów. Czasy w zdaniach pobocznych

1.

Stosowanie reguł o nastęstwie czasów stanowi dla Polaka jedną z największych trudności do pokonania. Jak w innych wypadkach, tak i tutaj, trudność ta wynika z tego, że w obu językach – angielskim i polskim – obowiązują te same zasady, a niekiedy odmienne.

1. He **has decided** that he **will write** it.

On ostatnio zdecydował, że to napisze.

2. He **decided** that he **would write** that.

On wtedy zdecydował, że to napisze.

3. He **decided** today that he **will/would write** that.

On dziś zdecydował, że to napisze. (*relacjonowanie wypowiedzi w tym samym dniu*)

1. Oni wtedy zdecydowali (*resolve*), że do niej zadzwonią. 2. Oni ostatnio zdecydowali, że do niej zadzwonią. 3. Oni dziś zdecydowali, że do niej zadzwonią. (*relacjonowanie wypowiedzi w tym samym dniu*)

2.

W obu językach jest zasada, że po czasach teraźniejszym i przyszłym, użytych w zdaniu głównym, w zdaniach pobocznych można stosować każdy czas:

1. He knows why I **write** that.

On wie, dlaczego ja to piszę.

2. He knows why I **wrote** that.

On wie, dlaczego ja to (często) pisałem. lub On wie, dlaczego ja to napisałem.

3. He knows why I **shall write** that.

On wie, dlaczego ja to napiszę.

4. He will learn why I **write** that.

On się dowie, dlaczego ja to piszę.

5. He will learn why I **wrote** that.

On się dowie, dlaczego ja to (często) pisałem. lub On się dowie, dlaczego ja to napisałem.

6. He will learn why I **shall write** that.

On się dowie, dlaczego ja to napiszę.

1. On wie, dlaczego ja do nich dzwonię. (*call them*)
2. On wie, dlaczego ja do nich często dzwoniłem.
3. On wie, dlaczego ja do nich zadzwoniłem.
4. On wie, dlaczego ja do nich zadzwonię.
5. On się dowie, dlaczego ja do nich często dzwonię.
6. On się dowie, dlaczego ja do nich często dzwoniłem.
7. On się dowie, dlaczego ja do nich zadzwoniłem.

3.

Ponieważ czas Present Perfect (has learnt) jest poniekąd czasem teraźniejszym, dlatego po nim, jak po czasie teraźniejszym, możemy stosować każdy czas:

1. He has learnt why I **write** that.

On się ostatnio dowiedział, dlaczego ja to piszę.

2. He has learnt why I **wrote** that.

On się ostatnio dowiedział, dlaczego ja to (często) pisałem. lub On się ostatnio dowiedział, dlaczego ja to napisałem.

3. He has learnt why I **shall write** that.

On się ostatnio dowiedział, dlaczego ja to napiszę.

4.

Czas zaprzeszy Past Perfect (had written) może być stosowany w omawianych tu wypadkach, jeśli będzie użyty w łączności z czasem przeszłym Past Simple (came):

1. He knows that I **had written** that before she **came**.

On wie, że ja to napisałem, zanim ona przyszła.

2. He will learn that I **had written** that before she **came**.

On się dowie, że ja to napisałem, zanim ona przyszła.

3. He has learnt that I **had written** that before she **came**.

On się ostatnio dowiedział, że ja to napisałem, zanim ona przyszła.

1. On się ostatnio dowiedział, dlaczego do nich dzwonię.
2. On się ostatnio dowiedział, dlaczego ja do nich często dzwoniłem.
3. On się ostatnio dowiedział, dlaczego ja do nich zadzwonię.
4. On wie,

że ja do nich zadzwoniłem, zanim ona przyszła. 5. On się dowie, że ja do nich zadzwoniłem, zanim ona przyszła. 6. On się ostatnio dowiedział, że ja do nich zadzwoniłem, zanim ona przyszła. 7. On wiedział, że do nich dzwonię.

5.

Po użyciu czasu przeszłego w zdaniu głównym (knew), w zdaniu pobocznym należy zamienić czasy:

1. He knew that I **wrote** that.

On wiedział, że ja to piszę.

2. He knew that I **had written** that.

On wiedział, że ja to wcześniej/przedtem napisałem.

3. He knew that I **had often written** that.

On wiedział, że ja to wcześniej/przedtem często pisałem.

4. He knew that I **would write** that.

On wiedział, że ja to napiszę.

5. He knew that I **was writing** that. = He knew that I **had been writing** that.

On wiedział, że ja to pisałem.

1. On wiedział, że ja do nich często zadzwonię. 2. On wiedział, że ja do nich zadzwoniłem tydzień wcześniej. 3. On wiedział, że ja często do nich dzwoniłem. 4. On wiedział, że ja do nich zadzwonię w następnym tyg. (*the next week*) 5. On wiedział, że ja rozmawiałem z nimi przez telefon. (*speak with them on the phone*)

6.

1. She said that she **arrived** on Friday.

She said that she **had arrived** on Friday.

Powiedziała, że przyjechała w piątek.

2. On Sunday she **sent** two text messages, but on the previous day she **had admitted** to me that she also **sent** 2 emails.

On Sunday she **sent** two text messages, but on the previous day she **had admitted** to me that she also **had sent** 2 emails.

W niedzielę wysłała dwa SMSy, ale poprzedniego dnia przyznała mi się, że również wysłała dwa maile.

